

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	14XCdo/338/2016
Identifikačné číslo spisu:	2214203497
Dátum vydania rozhodnutia:	19.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2214203497.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 9C/151/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 26Co/134/2015-175 z 23. februára 2016 vo výroku potvrdzujúcom uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9C/151/2014-148 z 30. októbra 2014, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Dunajská Streda (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 9C/151/2014-148 z 30. októbra 2014 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 20,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) druhou výrokovou vetou rozsudku č. k. 26Co/134/2015-175 z 23. februára 2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Ako nedôvodnú posúdil námietku žalobkyne, že nemala byť vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, pretože podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa spoplatňuje len podanie žaloby a súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 1 zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého sa súdne poplatky vyberajú za jednotlivé úkony alebo konania súdov, ak sa tieto vykonávajú na návrh účastníkov konania a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov. Pojmu konanie na návrh zodpovedá nielen konanie pred súdom prvej inštancie, ale aj odvolacie konanie, ktoré sa rovnako začína na návrh (odvolanie). Aj § 6

ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch výslovne ustanovuje, že poplatok podľa rovnakej sadzby ako za návrh sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za podanie návrhu je splatný jeho podaním (§ 8 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch). Konania, ktoré majú byť spoplatnené, predpokladajú ich výslovné zaradenie do Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch. Podľa názoru odvolacieho súdu treba aj poznámku 3 k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej sa poplatky podľa rovnakej sadzby platia aj v odvolacom konaní vo veci samej, vykladať v kontexte celého zákona o súdnych poplatkoch, čiže tak, že sa vzťahuje na celú prvú časť Sadzobníka, ktorá upravuje poplatky vyberané v občianskom súdnom konaní, a teda aj k položke 7a. Napriek nedôslednému vymedzeniu pojmov v zákone o súdnych poplatkoch teda spochybniť, že poplatková povinnosť stanovená položkou 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa vzťahuje na celé konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, a teda aj na konanie o odvolaní. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ak žalobkyňa napadla rozsudok vo veci samej v zákonnej lehote odvolaní, súd prvej inštancie preskúmaným uznesením správne uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 20,- eur. Poplatková povinnosť žalobkyne sa viaže na znenie zákona o súdnych poplatkoch účinné v čase, keď žalobkyňa podala odvolanie, čím sa začalo odvolacie konanie (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch).

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Žiadala preto napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie bez náhrady zrušiť.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 13. mája 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolatelky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovokatelky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovokatelkou (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust.

§ 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.